

Jacek Dehnel - wiersze

Andy Warhol, "Robert Mapplethorpe", polaroid print, 1973

Robert Mapplethorpe, "Self-portrait with Cane Skull", gelatin silver print, 1988

Panu Eugeniuszowi Tkacyszynowi- Dyckiemu

Co ci się stało, dziecko, powiedz, co się stało?
Którędy w ciebie weszło to straszne, którądy?
Jakimi cieśninami wpłynęły nieszczelne
tankowce z tym pigmentem? Z jakiej chmury spadły
gorzkie deszcze? Czy owoc był szkodliwy? Czy ten
arszenik był zatruty? Co łykałeś, dziecko,
co zobaczyłeś, dziecko, jakie frakcje ropy,
jakie złoża bazaltu, jakie hałdy żużlu?
Czy ten pan cię dotykał, czy go dotykałeś,
co tak ciebie dotknęło? Czy było dotkliwe
to miasto i ci ludzie? Skąd ta zmiana, dziecko,
kto ci dał ten cukierek, kto ci wsunął w rękę
tę tabletkę? Kto wsączył ci ten jad, tę chudość,
tę matowość, tę gorycz? Co dostałeś w zamian?
Straciłeś czy zyskałeś? Co ci przetoczono?
Przez jakie zadrapania, czyje ugryzienia
weszło to w ciebie? Kiedy? I czemu nie chciało
wyjść, i czemu nie zechce wyjść? Dlaczego czarno
skoro było tak białe? Czy ktoś urodzony
w Queens mógł skończyć inaczej? Czy weszło ze światłem,
z migawką, przez przesłonę? I kto mu otworzył
drogę, kto mu otworzył to, co się otwiera?
Czy było inne wyjście? Inne, niż to wejście,
którym weszło do środka? Co było pod spodem,
kiedy szedłeś po wierzchu? I co jest pod spodem,

kiedy tak jesteś w środku, gdy wszedłeś do środka?

Cieszyn, 22 - 27. VII. 2005

Brzytwa okamgnienia

Spójrz, właśnie tędy przeszła brzytwa okamgnienia,

plamki zakrzepłej sepii świadczą o jej przejściu,

z prawej zalane łąki i dachy obejścia

ponad nadmiarem siwej, nieprzejrzystej wody,

z lewej oni: tobołek, kufajka, patelnia,

warstwy rozwilgłych spódnic i rozmyte brody

pod kreskami kaszkietów. Łodzie ratunkowe

dojdą albo nie dojdą z Brześcia lub Kamienia.

Stan wody bez zmian. Zastój. Brzytwa okamgnienia

odcina to, co zbędne: całą resztę świata

za rozlewiskiem, jakieś sztaby kryzysowe

w surdutach, z wąsem, z lśnieniem słuchawek na blatach

szerokich, mahoniowych biurek. To, co płaskie

zostało na płaszczyźnie, na lśniącej powierzchni

cięcia: trafiają do nas te, nie inne, kreski

deszczu, bez chwili przed i chwili po, i wielka

woda i strach (na wróble) i ukryte paski

na których wisi w pustce mała, czarna leica.

Warszawa, 7 - 13. IV. 2005

Odwilż

Dla P. T.

Topnieje. Nieba widać więcej niż zazwyczaj,
w górze tyle, co zwykle, na dole bonusy:
ogromne składy ciekłych, niebieskawych luster.
Dookoła, rozkuta z lodów, trwa strzępiasta,
raz ubita, raz grząska, anarchia roztopów:
czubki drzew ponad wodą, migracje gryzoni,
beładny pęd obłoków. W lasach resztki śniegu
bieleją jak odpady z przetwórstwa pór roku.

Dopiero most i rzeka kładą tamę temu
beżołowiu: jest północ i południe, upływ,
cieki, akweny, dukty. Droga, która wiedzie,
i miasta, które łączy, i ludzie po miastach.

To, że jesteśmy razem, jest częścią porządku.
Jak rytm drzew na poboczach, regularność ulic,
kierunki, kwadry, pływy, mój sztywny kołnierzyk,
twoje obcisłe swetry, moja lewa, twoja
prawa poduszka. Związek: to, co trzyma razem
dwa atomy wodoru, jeden atom tlenu.

Pociąg Gdańsk - Warszawa, 30. III. 1905

Jacek Dehnel, ur. 1 V 1980 w Gdańsku. Uczęszczał do szkół. Absolwent Wydziału Polonistyki UW w ramach Kolegium MISH. Zajmuje się twórczością literacką (proza, poezja, tłumaczenia) i plastyczną (malarstwo i rysunek). Laureat wielu nagród literackich, m.in.: I nagrody w Konkursie Literackim Miasta Gdańska (1999 i 2001), I nagrody ex-aequo (2000) i nominacji do nagrody głównej (2002, 2003) w

Konkursie im. J. Bierezina , I nagrody w Konkursie Translatorskim Literatury Angielskiej, Sandomierz (2003 - za tłumaczenie wiersza Ph. Larkina, 2004 - za tłumaczenie wiersza W. H. Audena), I nagrody w V Konkursie „Tyska Zima Poetycka” (2005). Laureat Nagrody Fundacji im. Kościelskich (2005). Debiutował tomem opowiadań "Kolekcja" (Marpress, Gdańsk, 1999), wydał dwa tomiki wierszy: „Żywoty równoległe” (Zielona Sowa, Kraków, 2004) i „Wyprawa na południe” (Teatr Mały w Tychach, Tychy, 2005). Publikował m. in. w „Kwartalniku Artystycznym”, „Studium”, „Przeglądzie Artystyczno-Literackim”, „Toposie”, „Tytule”, „Undergruncie”. Przekłada poezję (m. in. O. Mandelsztama, W. H. Audena i Ph. Larkina) oraz teksty piosenek (m. in. pieśni do muzyki Astora Piazzolli na płytę Marty Górnickiej "Tango 3001"). Mieszka w Warszawie. Nieżonaty.